

CCOO Federación Servicios

Desajustats: una resposta unitària a l'arbitrarietat

Desajustats: una resposta unitària a l'arbitrarietat

El passat dimecres, 23 de juny, els delegats i delegades de CCOO, CGT, UGT i SCAT del BBVA a Catalunya vam estar concentrats davant de dues oficines del banc a Terrassa.

Primer a l'oficina 1376, on treballa un company que va rebre una carta amenaçadora del banc per la seva condició de "desajustat". Després vam anar a la seu de la Direcció de Zona.

Amb aquestes accions volíem complir tres objectius:

- Mostrar el nostre suport i solidaritat al company amenaçat, fent palesa la nostra disposició a actuar contra les arbitrarietats.
- Adreçar-nos directament als diversos nivells de la "cadena de comandament" implicats en el resultat final, la carta amenaçadora.
- Transmetre al banc, a través d'una acció amb dimensió ciutadana, el missatge clar de quina és l'actitud sindical davant de les arbitrarietats (sistema de catalogació) i les amenaces (cartes als "desajustats").

Les concentracions, que van ser seguides per diversos medis de comunicació, van anar acompanyades del repartiment de fulls informant a la ciutadania de l'existència d'un clima de coaccions al BBVA i d'entrevistes amb la direcció de l'oficina 1376 i amb el cap de Zona, a qui vam lliurar en mà la carta, signada pels quatre sindicats, que reproduïm amb aquest comunicat. Posteriorment, hem lliurat la mateixa carta a Recursos Humans. La lectura de la mateixa és molt informativa respecte a la possibilitat de que qualsevol treballador, per molt que s'esforci en complir amb escriure les seves obligacions, pugui ser víctima de la marginació i d'un injust etiquetatge. Amb les entrevistes hem volgut aclarir de forma directa i personal que la participació en el tenebrós procés de "desajustament" no és una conducta innocent, ni pot excusar-se en "l'obediència deguda". L'obediència no pot emparar conductes que tinguin com resultat posar en perill el lloc de treball d'un company, quan el veritable problema és la manca de plantilla o, pitjor, la pretensió del banc de que els seus treballadors acceptem un règim de semi-esclavatge: "dedicacions exclusives" que impliquen la renúncia a la vida personal i familiar, "proactivitats" que obliguen a fer la feina que et toca i la que no o "adaptacions a l'entorn" que volen convertir persones amb dignitat en peces d'una maquinària embogida.

Les entrevistes han servit també per posar de manifest aspectes surrealistes de la "cadena de comandament". El cap de Zona, màxim responsable de totes les oficines de la seva àrea, no coneixia el text de la carta amenaçadora rebuda pel company. La directora de l'oficina 1376 porta pocs mesos en aquesta funció, però va ser una de les encarregades de fer arribar la carta al company. Tots dos confirmen que aquest té una bona actitud, que l'únic problema és la manca d'agilitat i que fa

temps que s'està gestionant el seu trasllat a una oficina més gran, on consideren que el company tindria una ubicació més adequada. O sigui, la solució al problema seria un simple canvi d'oficina i tothom coincideix en que l'enviament de la carta és una mesura exagerada, a més de no ser cap solució. Per a l'afectat no deu ser gaire consol saber que ha rebut la carta senzillament perquè algú l'havia de rebre, un cop decidit pels de dalt que s'havien d'enviar. En resum, ningú no sap res, ningú vol que el company vegi perillar el seu lloc de treball, però hi ha una carta que és, a la vegada, una sanció i una amenaça. Són coses del "sistema".

Doncs bé, com dèiem en el nostre anterior comunicat del 7-6-04, "el sistema és injust, arbitrari i repressiu, però necessita de persones que l'apliquin". I ara ja tothom sap que catalogar algú com "regular" o "dolent" comporta conseqüències molt greus. Ningú pot al·legar ignorància. I de la mateixa forma que sabem que la immensa majoria de responsables voldrien alliberar-se de la feixuga càrrega imposada pel sistema (catalogar), sabem també que algú pot voler aprofitar-la per amagar mancances de personal o carències pròpies ("la culpa és d'aquest, que és un desajustat"). Tot i que res impedirà que, en el futur, aquest algú sigui víctima de la mateixa conducta, perquè també els desajustadors poden esdevenir desajustats.

Hem de trencar aquest cercle infernal. I la solució definitiva va més enllà de la immediata interrupció de l'enviament de les cartes d'amenaça: s'ha de suprimir el sistema de catalogació. L'increment continu de mecanismes de valoració, bàsicament discrecionals, no fa més que fomentar un ambient de treball opressiu i paranoide: avaluacions trimestrals i anuals, fixació d'objectius, valoració de competències, rànquings de tota mena, i, a més, la catalogació.

Calia dir prou, i és el que hem fet els quatre sindicats amb les nostres accions a Terrassa. Aquest era part del compromís que vam adquirir amb el nostre comunicat del 7 de juny, i el compromís continua vigent fins que s'aturi l'enviament de cartes i desaparegui el sistema de catalogació.

Aspirar a un clima laboral normal, sense amenaces ni arbitrarietats, és un objectiu modest i perfectament raonable. Si el banc no comparteix aquesta raonable aspiració, estarà provocant l'obertura d'un conflicte que no volem, però que estem disposats a afrontar amb unitat i fermesa.

Esperem que els màxims responsables d'aquests abusos facin una reflexió serena i sàpiguen rectificar un rumb que porta a la col·lisió frontal amb el conjunt de treballadors i sindicats del BBVA.

I reiterem la nostra recomanació de que qualsevol persona afectada per la catalogació com "desajustat" o per la recepció de cartes del banc s'adrexi als sindicats per obtenir el suport i assessorament que calgui.

[Veure en format .pdf \(344 kb\) 4 pàgines](#)